

ЛЕКЦІЯ 1. ІНТЕГРАЛЬНЕ ПЕРЕТВОРЕННЯ ФУР'Є

- 1.1. Інтеграл Фур'є
- 1.2. Інтегральне перетворення Фур'є
- 1.3. Властивості перетворення Фур'є
- 1.4. Дельта-функція Дірака

Періодичні функції або функції задані на скінченному проміжку можна за певних умов розвинути в ряд Фур'є. Інтеграл Фур'є можна вважати аналогом такого розвинення для неперіодичних функцій, які задано на нескінченному проміжку.

1.1. Інтеграл Фур'є

1. Інтеграл Фур'є в дійсній формі. Будь-яку функцію f , яка на відрізку $\left[-\frac{T}{2}; \frac{T}{2}\right]$ справджує умови розвинності в ряд Фур'є, можна розвинути на цьому відрізку у тригонометричний ряд Фур'є:

$$f(x) \sim \frac{a_0}{2} + \sum_{n=1}^{\infty} (a_n \cos(\omega_n x) + b_n \sin(\omega_n x)), \omega_n = \frac{2\pi}{T} n,$$

з коефіцієнтами

$$a_n = \frac{2}{T} \int_{-T/2}^{T/2} f(t) \cos(\omega_n t) dt, n = 0, 1, 2, \dots;$$
$$b_n = \frac{2}{T} \int_{-T/2}^{T/2} f(t) \sin(\omega_n t) dt, n = 1, 2, \dots$$

Якщо функцію f означено в інтервалі ширшому ніж відрізок $\left[-\frac{T}{2}; \frac{T}{2}\right]$ (приміром, на всій осі), то розвинення її в ряд Фур'є відтворить значення цієї функції лише на відрізку $\left[-\frac{T}{2}; \frac{T}{2}\right]$ і продовжить її на всю числову вісь як періодичну функцію з періодом T . Тому, якщо функцію $f(x)$ (узагалі кажучи, неперіодичну) означено на всій числовій осі, то у формулах розвинення можна спробувати спрямувати $T \rightarrow +\infty$. При цьому природно вимагати, щоб виконувались умови:

- 1) f справджує умови розвивності в ряд Фур'є на будь-якому скінченному відрізку осі Ox ;
- 2) функція f *абсолютно інтегровна* на всій числовій осі, тобто

$$\int_{-\infty}^{+\infty} |f(x)| dx = K < +\infty.$$

Теорема 1 (Фур'є).

Якщо функція f справджує умови Діріхле на кожному скінченному відрізку (кусково-неперервна, кусково-монотонна, обмежена) і є абсолютно інтегровою, то її можна зобразити *інтегралом Фур'є*

$$I(x) = \int_0^{+\infty} (A(\omega) \cos(\omega x) + B(\omega) \sin(\omega x)) d\omega,$$

де

$$A(\omega) = \frac{1}{\pi} \int_{-\infty}^{+\infty} f(x) \cos(\omega x) dt,$$

$$B(\omega) = \frac{1}{\pi} \int_{-\infty}^{+\infty} f(t) \sin(\omega x) dt.$$

Причому:

- 1) $f(x) = I(x)$, якщо x — точка неперервності функції f ;
- 2) $I(x) = \frac{f(x-0) + f(x+0)}{2}$, якщо x — точка розриву функції f .

Інтеграли для $A(\omega), B(\omega)$ розуміють у сенсі головного значення:

$$v.p. \int_{-\infty}^{+\infty} f(x) dx = \lim_{A \rightarrow +\infty} \int_{-A}^A f(x) dx.$$

Формулу

$$f(x) = \int_0^{+\infty} (A(\omega) \cos(\omega x) + B(\omega) \sin(\omega x)) d\omega,$$

називають *інтегральною формулою Фур'є*, а інтеграл, який стоїть праворуч — *інтегралом Фур'є у дійсній формі*.

Функції $A(\omega), B(\omega)$ є аналогами відповідних коефіцієнтів Фур'є a_n та b_n 2π -періодичної функції, але коефіцієнти ряду Фур'є означені для дис-

кретних значень n , тоді як $A(\omega), B(\omega)$ означені для неперервних значень $\omega \in (-\infty; +\infty)$.

2. Комплексна форма інтеграла Фур'є. За аналогією з комплексною формою ряду Фур'є T -періодичної функції:

$$f(x) \sim \sum_{n=-\infty}^{+\infty} c_n e^{i\omega_n x}, \omega_n = \frac{2\pi}{T} n,$$

$$c_n = \frac{1}{T} \int_{-T/2}^{T/2} f(x) e^{-i\omega_n x} dx, n \in \mathbb{Z},$$

за умови виконання умов теореми Фур'є для функції f можна записати *інтегральну формулу Фур'є в комплексній формі*:

$$f(x) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{+\infty} F(\omega) e^{i\omega x} d\omega,$$

$$F(\omega) = \int_{-\infty}^{+\infty} f(x) e^{-i\omega x} dx.$$

3. Амплітудний та фазовий спектри інтеграла Фур'є. Функцію $F(\omega)$ називають ще *спектральною функцією* (*спектральною щільністю*) інтеграла Фур'є.

Функцію

$$S(\omega) = |F(\omega)|$$

називають *амплітудним спектром*, а функцію

$$\varphi(\omega) = -\arg F(\omega), \arg z \in (-\pi; \pi],$$

— *фазовим спектром* функції $f(x)$.

Амплітудний та фазовий спектри неперіодичної функції, що зображуються інтегралом Фур'є, є суцільними на відміну від дискретних спектрів періодичної функції, яка розвивається в ряд Фур'є.

1.2. Інтегральне перетворення Фур'є

1. Інтегральне перетворення функції. Нехай функція f задана в інтервалі $(a; b)$, скінченному або нескінченному.

Означення 1 (інтегрального перетворення).

Інтегральним перетвором функції $f(x)$ називають функцію

$$F(\omega) = \int_a^b K(x, \omega) f(x) dx.$$

Перехід від функції до її інтегрального перетвору називають *інтегральним перетворенням (прямим)*. Перехід від інтегрального перетвору до функції називають *оберненим інтегральним перетворенням*.

Функцію $K(t, \omega)$, що є означувальною для певного перетворення, називають *ядром* перетворення.

Припускають, що інтеграл існує у властивому чи невластивому сенсі.

2. Розгляньмо функцію f для якої виконано умови теореми Фур'є (п. 15.1.1.1).

Означення 2 (перетворення Фур'є).

Перехід від функції $f(x)$ до її *перетвору Фур'є*

$$F(\omega) = \int_{-\infty}^{+\infty} f(x) e^{-i\omega x} dx$$

називають *прямим перетворенням Фур'є* і позначають

$$\mathcal{F}\{f(x)\}(\omega) = F(\omega).$$

Перехід від інтегрального перетвору $F(\omega)$ до функції

$$f(x) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{+\infty} F(\omega) e^{i\omega x} d\omega$$

називають *оберненим перетворенням Фур'є* і позначають

$$\mathcal{F}^{-1}\{F(\omega)\}(x) = f(x).$$

Ядром інтегрального перетворення Фур'є є функція

$$\boxed{K(x, \omega) = e^{-i\omega x}.$$

Оператор \mathcal{F} називають *оператором Фур'є*.

3. Якщо $F(\omega)$ є перетвором Фур'є абсолютно інтегровної функції $f(x)$, то $F(\omega)$ обмежена для всіх $\omega \in \mathbb{R}$.

Нехай f — неперервно диференційовна функція, така, що f та f' абсолютно інтегровні на всій числовій осі. Тоді $\lim_{x \rightarrow \pm\infty} f(x) = 0$.

4. Знайдімо перетвір Фур'є функції $f(t) = \begin{cases} e^{-\alpha x}, & x > 0, \\ 0, & x < 0, \end{cases} (\alpha > 0)$.

Оскільки,

$$\int_{-\infty}^{+\infty} |f(x)| dx = \int_0^{+\infty} e^{-\alpha x} dx = \lim_{A \rightarrow 0} \frac{e^{-\alpha x}}{-\alpha} \Big|_0^A = \lim_{A \rightarrow 0} \left(\frac{1}{\alpha} - \frac{e^{-\alpha A}}{\alpha} \right) = \frac{1}{\alpha},$$

то функція є абсолютно інтегрованою і справджує всі вимоги теореми Фур'є. Отже для неї існує перетвір Фур'є

$$\begin{aligned} F(\omega) &= \int_{-\infty}^{+\infty} f(x)e^{-i\omega x} dx = \int_0^{+\infty} e^{-\alpha x - i\omega x} dx = \int_0^{+\infty} e^{-(\alpha + i\omega)x} dx = \\ &= \lim_{A \rightarrow +\infty} \frac{e^{-(\alpha + i\omega)x}}{-(\alpha + i\omega)} \Big|_0^A = \lim_{A \rightarrow +\infty} \left(\frac{1}{\alpha + i\omega} - \frac{e^{-(\alpha + i\omega)A}}{\alpha + i\omega} \right) = \frac{1}{\alpha + i\omega} = \frac{\alpha - i\omega}{\alpha^2 + \omega^2}, \end{aligned}$$

оскільки $|e^{-(\alpha + i\omega)A}| = e^{-\alpha A} |e^{-i\omega A}| = e^{-\alpha A} \rightarrow 0$, коли $A \rightarrow +\infty$.

1.3. Властивості перетворення Фур'є

1. Лінійність. Якщо функції $f(x)$ та $\varphi(x)$ мають перетвори Фур'є $F(\omega)$ та $\Phi(\omega)$, то для будь-яких $\alpha, \beta \in \mathbb{C}$:

$$\mathcal{F}\{\alpha f(x) + \beta \varphi(x)\}(\omega) = \alpha F(\omega) + \beta \Phi(\omega);$$

$$\mathcal{F}^{-1}\{\alpha F(\omega) + \beta \Phi(\omega)\}(x) = \alpha f(x) + \beta \varphi(x).$$

2. Подібність. Якщо функція $f(x)$ має перетвір Фур'є $F(\omega)$, то

$$\mathcal{F}\{f(ax)\} = \frac{1}{a} F\left(\frac{\omega}{a}\right), a > 0.$$

3. Перетвір Фур'є похідної. Якщо функція $f(x)$ та її похідні $f^{(k)}(x)$ до порядку m включно мають перетвори Фур'є і $\mathcal{F}\{f(x)\} = F(\omega)$, то

$$\mathcal{F}\{f^{(k)}(x)\} = (i\omega)^k F(\omega), k = 1, 2, \dots, m.$$

4. Перетвір Фур'є інтеграла. Якщо функція $f(x)$ має перетвір

Фур'є $F(\omega)$ і $\int_{-\infty}^{+\infty} f(x) dx = 0$, то

$$\mathcal{F}\left\{ \int_{-\infty}^x f(t) dt \right\} = \frac{F(\omega)}{i\omega}.$$

5. Перетвір Фур'є зміщеної функції. Якщо функція $f(x)$ має перетвір Фур'є $F(\omega)$, то

$$\mathcal{F}\{f(x - a)\} = e^{-i\omega a} F(\omega).$$

6. Зсув аргументу перетвору Фур'є. Якщо функція $f(x)$ має перетвір Фур'є $F(\omega)$, то

$$\mathcal{F}\{e^{-i\omega a x} f(x)\} = F(\omega + a).$$

7. Згортка двох функцій. Згорткою двох функцій $f_1(x)$ та $f_2(x)$, означених для всіх $x \in \mathbb{R}$, називають нову функцію

$$f_1(x) * f_2(x) = \int_{-\infty}^{+\infty} f_1(x - \tau) f_2(\tau) d\tau.$$

Згортка функцій має такі властивості:

1) $(\alpha f_1 + \beta f_2) * f_3 = \alpha(f_1 * f_3) + \beta(f_2 * f_3)$ (лінійність);

2) $f_1 * f_2 = f_2 * f_1$ (комутативність);

3) $(f_1 * f_2) * f_3 = f_1 * (f_2 * f_3)$ (асоціативність).

Якщо $f_1(x) \equiv 0, f_2(x) \equiv 0$, для $x < 0$, то

$$f_1(x) * f_2(x) = \int_0^x f_1(x - \tau) f_2(\tau) d\tau.$$

8. Перетвір Фур'є згортки функцій. Якщо функції $f_1(x)$ та $f_2(x)$ має перетвори Фур'є $F_1(\omega)$ та $F_2(\omega)$, то

$$\mathcal{F}\{f_1(x) * f_2(x)\} = F_1(\omega) F_2(\omega).$$

9. Перетвір Фур'є добутку функцій. Якщо функції $f_1(x)$ та $f_2(x)$ має перетвори Фур'є $F_1(\omega)$ та $F_2(\omega)$, то

$$\mathcal{F}\{f_1(x) f_2(x)\} = \frac{1}{2\pi} F_1(\omega) * F_2(\omega).$$

1.4. Дельта-функція Дірака

1. Дельта-функцією Дірака $\delta(t)$ або дельта-функцією називають узагальнену функцію, яку означають умовою

$$\delta(t) = \begin{cases} 0, & t \neq 0, \\ \infty, & t = 0, \end{cases} \quad \int_{-\infty}^{+\infty} \delta(t) dt = 1.$$

За допомогою такої функції описують удари, густину маси в точці, густину джерела теплоти в точці, точковий електричний заряд тощо.

2. За допомогою «звичайних» функцій δ -функцію можна уявити, приміром, так.

Розгляньмо функцію з параметром λ :

$$\delta(t, \lambda) = \frac{\lambda}{\pi(1 + \lambda^2 t^2)}.$$

Знайдімо

$$\lim_{\lambda \rightarrow \infty} \delta(t, \lambda) = \begin{cases} 0, & t \neq 0, \\ \infty, & t = 0. \end{cases}$$

Однак

$$\int_{-\infty}^{+\infty} \frac{\lambda}{\pi(1 + \lambda^2 t^2)} dt = \frac{1}{\pi} \operatorname{arctg} \lambda t \Big|_{-\infty}^{+\infty} = 1.$$

Отже,

$$\lim_{\lambda \rightarrow \infty} \delta(t, \lambda) = \delta(t).$$

Можливі й інші підходи до дельта-функції.

3. Голкуваті функції. Неперервну або кусково-неперервну функцію $\delta(t, \lambda)$ називають *голкуватою*, якщо:

$$1) \delta(t, \lambda) = \begin{cases} 0, & |t| > \lambda, \\ \geq 0 & |t| < \lambda; \end{cases}$$

$$2) \int_{-\lambda}^{\lambda} \delta(t, \lambda) dt = 1.$$

Можна показати, що наступні функції можуть бути прикладами голкуватих функцій:

1) неперервна голкувата функція (рис. 1.1).

$$\delta(t, \lambda) = \begin{cases} 0, & |t| > \lambda, \\ \frac{1}{\lambda} \left(1 - \frac{|t|}{\lambda} \right) & |t| \leq \lambda; \end{cases}$$

2) кусково-неперервна голкувата функція (рис. 1.2)

$$\delta(t, \lambda) = \begin{cases} 0, & |t| > \lambda, \\ \frac{1}{2\lambda} & |t| \leq \lambda; \end{cases}$$

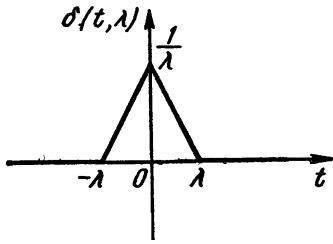

Рис. 1

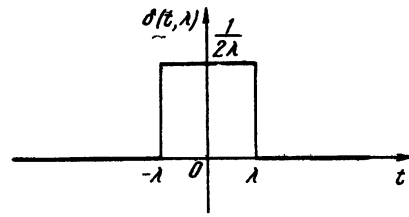

Рис. 2

З означення голкуватої функції випливає, що $\lim_{\lambda \rightarrow 0} \delta(t, \lambda) = 0$. З іншого боку, коли $\lambda \rightarrow 0$ середня висота піку необмежено зростає. Справді,

$$\frac{1}{2\lambda} \int_{-\lambda}^{\lambda} \delta(t, \lambda) dt = \frac{1}{2\lambda}.$$

4. Розгляньмо інтеграл

$$\int_a^b f(t) \delta(t, \lambda) dt,$$

де $f(t)$ — неперервна, а $\delta(t, \lambda)$ — голкувати функція на відрізку $[a; b]$.

Нехай a та b мають різні знаки. Користуючись теоремою про середнє значення, для $\lambda \leq \min(|a|, b)$ маємо

$$\int_a^b f(t) \delta(t, \lambda) dt = \int_{-\lambda}^{\lambda} f(t) \delta(t, \lambda) dt = f(\tau) \int_{-\lambda}^{\lambda} \delta(t, \lambda) dt = f(\tau),$$

де $\tau \in [-\lambda; \lambda]$.

Якщо $\lambda \rightarrow 0$, то й $\tau \rightarrow 0$. Тоді, користуючись неперервністю функції $f(t)$, маємо $f(\tau) \rightarrow f(0), \tau \rightarrow 0$.

Звідки

$$\lim_{\lambda \rightarrow 0} \int_a^b f(t) \delta(t, \lambda) dt = f(0).$$

Якщо ж a та b мають ті самі знаки, то

$$\lim_{\lambda \rightarrow 0} \int_a^b f(t) \delta(t, \lambda) dt = 0.$$

Отже,

$$\lim_{\lambda \rightarrow 0} \int_a^b f(t) \delta(t, \lambda) dt = \int_a^b f(t) \delta(t) dt = \begin{cases} f(0), & t \in (a; b) \\ 0, & t \notin (a; b). \end{cases}$$

Запроваджене позначення $\delta(t)$ і є δ -функцією. Ця функція є узагальненою (і не є функцією у звичайному сенсі), вона характеризує поведінку голкуватої функції, коли $\lambda \rightarrow 0$.

За проміжок $[a; b]$ можна взяти і всю числову вісь:

$$\int_{-\infty}^{+\infty} f(t)\delta(t)dt = f(0).$$

Це співвідношення виражає *фільтрувальну* властивість δ -функції.

Отже,

$$\int_{-\infty}^{+\infty} \delta(t)e^{-i\omega t}dt = 1.$$

5. Розглядають також зміжену δ -функцію:

$$\delta(t - \tau) = \begin{cases} 0, & t \neq \tau, \\ \infty, & t = \tau, \end{cases} \quad \int_{-\infty}^{+\infty} \delta(t - \tau)dt = 1,$$

з фільтрувальною властивістю

$$\int_{-\infty}^{+\infty} f(t)\delta(t - \tau)dt = f(\tau).$$

Отже,

$$\int_{-\infty}^{+\infty} \delta(t - \tau)e^{-i\omega t}dt = e^{-i\omega\tau}.$$

6. Використовуючи стандартне означення похідної, можна побудувати означення похідних $\delta^{(k)}(t)$ δ -функції:

$$\lim_{h \rightarrow 0} \int_a^b f(t) \frac{\delta(t+h) - \delta(t)}{h} dt = \int_a^b f(t) \delta'(t) dt = \begin{cases} -f'(0), & 0 \in (a; b), \\ 0, & 0 \notin (a; b); \end{cases}$$

$$\int_a^b f(t) \delta^{(n)}(t) dt = \begin{cases} (-1)^n f^{(n)}(0), & 0 \in (a; b), \\ 0, & 0 \notin (a; b). \end{cases}$$